

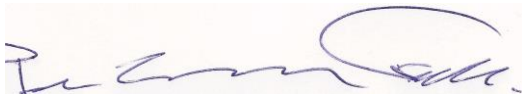
SRB:s framtid står på spel

SRB-rasen är fortfarande ett ekonomiskt konkurrenskraftigt alternativ till Holstein, men det finns orosmoln, stora och akuta orosmoln.

- Antalet kontrollerade SRB-kor (inklusive RB) har på 15 år långt mer än halverats (antalet har minskat med mer än 75.000 djur) och den procentuella årliga minskningstakten är i medeltal 3 ggr så hög som 15-års perioden dessförinnan.
- Andelen renrasiga SRB-kor minskar ännu snabbare (för att ett djur ska räknas som renrasig SRB i detta sammanhang får djuret, utöver Original SRB/FAY/NRF/Ayr, även innehålla en obegränsad mängd Original RDM-blod, upp till 6,25 % BS-blod och max 12,5 % övrigt främmande blod)
- Avkastningsgapet till Holstein ökar (trots att SRB under många år har haft högre vikt på produktion) samtidigt som SRB:s hälsomässiga försprång till Holstein krymper för de flesta hälsoegenskaper.
- Sedan Viking startade sitt gemensamma avelsprogram för SRB, Finsk Ayrshire och RDM har andelen insatta danskfödda tjurar varit fullständigt oproportionerligt stor i förhållande till de olika populationernas storlek och med tanke på att de tre populationerna före det gemensamma avelsprogrammets tid var likvärdiga i förhållande till respektive lands Holstein (t.ex sattes det 2017 in 30 danska, 21 finska och endast 15 svenskfödda tjurar).

SRB må fortfarande vara konkurrenskraftig, men fortsätter ovan beskrivna utveckling kommer SRB inom en inte allt för avlägsen framtid att bli akut utrotningshotad, såväl genetiskt som numerärt. Jag yrkar därför att frågan om hur utvecklingen ska kunna vändas högprioriteras och tas upp till ingående diskussion på stämman.

Orust 2023-04-30

Per E. Falk